

ریاست مجمع عمومی سازمان ملل

انتظام در ۲۹ شهریور ۱۳۲۹ با ۳۲ رای از مجموع ۵۴ رای به ریاست مجمع عمومی سازمان ملل انتخاب شد. نامزدهای ریاست مجمع عمومی از ایران و پاکستان بودند و ظفرالله خان، وزیر امور خارجه پاکستان ۲۲ رای کسب کرد. اجلاس مجمع عمومی در نیویورک برای نخستین بار، دیپلماتی را به ریاست خود برگزیده بود که تبار مسیحی نداشت. نماینده ایران بر صدر پنجمین نشست مجمع عمومی تکیه زد تا اولین مسلمان و دوامی آسیایی ای باشد که به این افتخار می‌رسد. انتظام در یک سالی که در آن سمت بود، نقش مهمی در مسائل جهانی بازی کرد. او یک دیپلمات معتبر جهانی و اولین نماینده دائم ایران در سازمان ملل در سال ۱۹۴۶ بود. او به‌عنوان پنجمین رئیس مجمع عمومی سازمان ملل متحد منصوب شد؛ اولین و آخرین باری که یک ایرانی به آن سمت منصوب شد.

در زمان ریاست او بر مجمع عمومی، وقایع مهم جهانی همچون جنگ کره و تصویب رسمی اعلامیه جهانی حقوق بشر رخ داد. آن بیانیه البته در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ به تایید مجمع عمومی رسیده بود اما تصویب رسمی آن دو سال بعد، در زمان ریاست انتظام انجام گرفت. اولین جشن «روز حقوق بشر» هم همان موقع برپا شد و عکسی از انتظام در آن مراسم در دست است که با دو چهره مهم آمریکایی، النور روزولت، بانوی اول وقت آمریکا و مدون اصلی اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماریان اندرسون، خواننده سیاه‌پوست آمریکایی و از پیشقراولان جنبش‌های مدنی، بر سر یک میز نشسته‌اند. در تاریخ جنگ کره نیز بارها به نقش انتظام اشاره شده است. سازمان ملل در آن سال‌ها در مخالفت با کره‌شمالی و چین کمونیست، نیروهایی را از سراسر دنیا به آن شبه‌جزیره اعزام کرده بود. گرچه دبیرکل وقت سازمان ملل، تریگوو لسی تروزی، نقش مهم‌تری داشت، اما انتظام نیز یکی از دیپلمات‌های اصلی سازمان ملل نوبیا بود که انتظار می‌رفت در مذاکرات نقش داشته باشد. نامه‌ای که جوان لای، وزیر خارجه وقت چین به انتظام نوشته است، از جمله اسناد آن واقعه مهم بین‌المللی است.

عبدالله انتظام در سال ۱۲۹۶ به ایران بازگشت و به کار در وزارت امور خارجه پرداخت.

مدتی نیز به‌عنوان نایب سفیر ایران در آمریکا بود؛ بعد از آن به‌عنوان نایب اول سفارت در ورشو لهستان انتخاب شد.

سپس نایب سفیر ایران در سوئیس و کنسول پراگ در چکسلواکی بود. مدتی نیز کاردار سفارت ایران در برن سوئیس بود. وی پس از این که مدتی در سفارتخانه‌ها و کنسول‌های مختلف در کشور آمریکا و چند کشور اروپایی مشغول بود، به ایران بازگشت و به سمت رئیس اداره سوم سیاسی و متصدی اداره جامعه ملل منصوب شد

نقش انتظام در کودتای ۲۸ مرداد

پس از پایان دوران ریاست مجمع عمومی انتظام، علیقلی اردلان به سمت نماینده دائم ایران در سازمان ملل متحد برگزیده شد و انتظام به سمت سفیر ایران در آمریکا منصوب شد. در همین دوران دکتر محمد مصدق به نخست‌وزیری رسید و در جریان ملی شدن صنعت نفت ایران و حضور دکتر مصدق در دادگاه بین‌المللی لاهه برای دفاع از صنعت نفت ایران، نسبت به انتظام مشکوک بود. غلامحسین مصدق فرزند دکتر مصدق که در آن سفر همراه وی بود، ذکر می‌کند: «پدرم که از ابتدا به نصرالله انتظام خوشبین نبود با بررسی وضع سفارت ایران و مشاهده اوراق تبلیغاتی شرکت نفت و شایعات و خبرهایی که درباره سفیر یخشی می‌شد نسبت به انتظام سوءظن بیشتری پیدا کرده بود. سوءظن مصدق نسبت به انتظام هنگامی که وی در ملاقات باترومن، رئیس جمهور آمریکا از ورود او به جلسه جلوگیری به عمل آورد، کاملاً آشکار شد؛ ناگهان پدر عقب‌گرد کرد و پیش از آنکه انتظام وارد تالار شود با چایکی در ورودی ریاست و سفیر را حیران پشت در گذارد. انتظام که سخت ناراحت شده بود به من و چند نفر از اعضای هیئت که به تالار دیگری می‌رفتم تا در انتظار بازگشت پدر بمانیم، پیوست. وی در حالی که بعضی گلویش را گرفته بود به من گفت: اگر مرا نمی‌خواهند و به من اعتماد ندارند، عوضم کنند». ولی مصدق، انتظام را تغییر نداد و حتی وی به عضویت هیئت نمایندگی ایران جهت شرکت در جلسات دادگاه بین‌المللی لاهه انتخاب شد و در خرداد ۳۱ به هلند عزیمت کرد. ۳ ماه پس از این مأموریت سرانجام نام نصرالله انتظام در زمره سفیرانی قرار گرفت که دکتر مصدق قصد تغییر آنان را داشت.

با تغییر انتظام، الهییار صالح، به‌عنوان سفیر ایران در آمریکا انتخاب شد. در کودتای ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ که منجر به سقوط دولت دکتر مصدق شد نصرالله انتظام از جمله افرادی بود که با کریمت روزولت، طراح اصلی کودتا همکاری مستقیم داشت؛ به همین دلیل بعد از کودتا انتظام بار دیگر به‌عنوان سفیر ایران در آمریکا انتخاب شد و به واشنگتن رفت. نقش انتظام در جریان کودتای ۲۸ مرداد در همکاری با کریمت روزولت، توسط روزولت مورد اشاره قرار گرفته است: «انتظام یکی از یاران باوفای شاه به شمار می‌آید. مصدق او را تغییر داد و یکی از یاران خود را جانشین او کرد. صالح به مدت یک سال در مأموریت جدید کار کرد. بعد از آن مجدد انتظام به آمریکا برگشت. اوایل سپتامبر ۱۹۵۱ اولین ملاقات ما صورت گرفت. حالا هر دوی ما از آنچه در تهران می‌گذشت، گیج و مبهور بودیم... او لیبخندی بر لب آورد؛ ولی نه از روی خوشحالی و گفت، موقعیت بسیار دشواری است. من از شما می‌خواهم آنچه را به شما می‌گویم سری بماند و کاملاً بی‌پرده صحبت خواهیم کرد. مصدق نخست‌وزیر ایران قدرت و اتحاد عمومی را به دست آورده او با نگاهی عمیق تأکید کرد اگر چه من نمی‌توانم باور کنم این وضعیت ادامه پیدا کند، دیر یا زود مصدق پوششی به دور خود خواهد کشید و به صورت وسیله‌ای در اختیار دشمنان ایران قرار خواهد گرفت. مطمئناً من احتیاجی نمی‌بینم چگونگی این اتفاق را برای شما توضیح بدهم. من خوشحال بودم از این که می‌دیدم اعتقادات من توسط یک ایرانی زیرک مورد تأیید قرار می‌گیرد.»

غلامرضا تجاتی در مورد همکاری انتظام با طراحان کودتای ۲۸ مرداد می‌نویسد: «سفیر کبیر ایران مردی که بحق باید حافظ منافع ملتش باشد، چنان روابط صمیمانه‌ای با سازمان جاسوسی دشمن دارد که نماینده سیا برای کسب اطلاع از اوضاع ایران به او متوسل می‌شود و با وی مشورت می‌کند و عجیب اینکه این‌گونه تماس‌ها و اعمال خیانت‌بار در سال ۱۹۵۱ یعنی هم‌زمان با خلع ید از شرکت سابق و ماه‌های اول زمامداری دکتر مصدق صورت گرفته است.» او تا سال ۱۳۲۵ این سمت را بر عهده داشت و در این مدت بار دیگر ریاست هیئت نمایندگی ایران در سازمان ملل متحد را نیز بر عهده گرفت. انتظام در بازگشت به تهران مدت کوتاهی در سال ۱۳۲۸ به‌عنوان وزیر مشاور در کابینه علم انتخاب شد و بعد از آن به‌عنوان سفیر ایران در فرانسه انتخاب و راهی پاریس شد. در همین سال او نامه‌ای به وزیر امور خارجه وقت، عباس آرام می‌نویسد که در آن نسبت به کم بودن حقوق خود معترض است و درخواست رسیدگی به این امر را دارد.

وی سال ۱۳۴۶ به‌عنوان داور اختصاصی بین‌المللی پاکستان در جریان اختلافات مرزی با هند برگزیده شد. انتظام بعد از بازگشت از فرانسه به‌زبانته‌شده در هیچ‌یک از کارهای اجرایی حضور نیافت. با وجود این فعالیت‌های غیررسمی او در گزارشی که از سفارت آمریکا در تهران برای وزارت خارجه ایران ارسال شده، مشهود است: «علی امینی، نخست‌وزیر سابق خود یک دوره‌ای دارد که تاکنون مدت ۱۲ سال روزهای چهارشنبه گرد هم می‌آیند. اعضای این دوره عبارتند از اشخاصی نظیر عبدالله انتظام، مدیر سابق شرکت ملی نفت ایران و نصرالله انتظام، عضو سابق کابینه و رئیس سابق مجمع عمومی ملل متحد. برادران انتظام مانند سایر اعضای دوره امینی از افراد فعال سایر دوره‌ها نیز می‌باشند.»

در جریان برگزاری نخستین کنگره عمومی حزب رستاخیز در سال ۱۳۵۴ نصرالله انتظام به‌عنوان رئیس کنگره انتخاب شد تا گفته شود رئیس مجمع عمومی سازمان ملل رئیس کنگره حزب جدید شاه بوده است.

عبدالله انتظام وزیر کودتا و مخالف سرکوب ۱۳۴۲

عبدالله انتظام وزیری برادر بزرگتر نصرالله در سال ۱۲۷۵ در شهر تهران به دنیا آمد. وی تحصیلات مقدماتی را مانند برادرش در مدرسه آلمانی‌ها گذراند و سپس برای تکمیل تحصیلات به آمریکا رفت و در دانشگاه لاسال آمریکا تحصیلات خود را به اتمام رساند. عبدالله انتظام‌وزیری بافرخ زندانصاری، نوه دختری مشاورالممالک انصاری، وزیر امور خارجه دوران رضاشاه ازدواج کرد و از وی صاحب دو فرزند شد.

در سال ۱۲۹۶ به ایران بازگشت و به کار در وزارت امور خارجه پرداخت. مدتی نیز به‌عنوان نایب سفیر ایران در آمریکا بود؛ بعد از آن به‌عنوان نایب اول سفارت در ورشو لهستان انتخاب شد. سپس نایب سفیر ایران در سوئیس و کنسول پراگ در چکسلواکی بود. مدتی نیز کاردار سفارت ایران در برن سوئیس بود. وی پس از این که مدتی در سفارتخانه‌ها و کنسول‌های مختلف در کشور آمریکا و چند کشور اروپایی مشغول بود، به ایران بازگشت و به سمت رئیس اداره سوم سیاسی و متصدی اداره جامعه ملل منصوب شد و یکی از وظایف وی در این زمان، سامان دادن به اوضاع آلمانی‌های مقیم ایران و تحویل آن‌ها به دولت انگلیس بود. این مأموریت احتمالاً با موقعیت برادرش به‌عنوان رئیس اداره تشریفات دربار بی‌ارتباط نبود. در دوران نخست‌وزیری مرتضی‌قلی سهام‌السلطان بیات که نصرالله انتظام به وزارت امور خارجه رسید، برادرش عبدالله نیز مدتی وزیر راه بود. او در سال ۱۳۲۵ به‌عنوان وزیر مختار ایران به لهستان رفت و در شهریور ۱۳۲۸ به وزیر مختاری ایران در لاهه منصوب شد. در سال ۱۳۳۰ و با انتخاب شدن حسین علاء به نخست‌وزیری، به وزارت امور خارجه منصوب شد. وی مدت دو ماه در آن سمت بود و پس از آن، کابینه حسین علاء سقوط کرد؛ در کابینه دکتر مصدق، به‌عنوان مشاور وزیر، در وزارت خارجه باقی ماند. اما پس از کودتا که برادر کوچکترش نصرالله در آن نقش فعال‌تری ایفا کرد در کابینه سپهبد فضل‌الله زاهدی به‌عنوان وزیر امور خارجه معرفی شد و هم‌چنین در دوره دوم نخست‌وزیری حسین علاء مجدداً به وزارت امور خارجه منصوب شد.

عبدالله انتظام، زمانی که بار دوم در منصب وزارت امور خارجه

قرار داشت، به کارمندانی که در سفارتخانه‌ها در دیگر کشورها در حال انجام مأموریت خویش بودند اعلام می‌کرد که راجع به مسائل سیاسی، اقتصادی و ژئوپلیتیک کشور محل مأموریت خود، گزارش‌هایی تهیه کنند. انتظام تهیه این گزارش‌ها را شرط ارتقای کارمندان وزارت امور خارجه، به مقام بالاتر قرار داده بود. این اقدام از جمله ابتکارات انتظام به شمار می‌رفت و سبب می‌شد که هر کدام از سفیران و کارمندان ایرانی که به خارج از کشور برای انجام مأموریت می‌روند ضمن اینکه از وضعیت سیاسی کادر وزارت خارجه محل مأموریت خود مطلع می‌شوند، در انجام کارهایی که به آنها محول می‌شود، بهتر بتوانند به نفع کشور و مصلحت مردم تصمیم‌گیری و اقدام نمایند. انتظام، همواره به طرز پر خورده شایسته رفتار صحیح کارمندان وزارت امور خارجه را مرجعه‌کنندگان تأکید می‌کرد و می‌گفت نحوه رفتار و عملکرد کارمندان وزارت امور خارجه از هر نظر باید برای سایر کارمندان دولت نمونه و سرمشق باشد.

از اقدامات عبدالله انتظام در دوران وزارت امور خارجه، در زمان نخست‌وزیری سپهبد زاهدی، احیای روابط سیاسی ایران و انگلیس بود. وی در کمیسیون قرارداد کنسرسیوم بین‌المللی نفت- قرارداد فروش نفت و گاز- نیز عضویت داشت. یکی از اقدامات انتظام، پس از کودتای ۲۸ مرداد حل و فصل اختلافات مرزی و مالی با دولت شوروی بود که سرانجام باعث برگرداندن یازده تُن طلای ایران و از همه مهم‌تر تثبیت خط مرزی بین دو دولت ایران و شوروی شد.

در زمان نخست‌وزیری حسین علاء قرار شد ایران وارد پیمان بغداد شود اما عده‌ای از رجال سیاسی آن زمان از جمله عبدالله انتظام وزیر امور خارجه وقت، با این کار موافق نبودند و از «سیاست بی‌طرفی» جانبداری می‌نمودند و تا روزی که وزیر امور خارجه کابینه حسین علاء بود، نیز بار امضای این پیمان نرفت. انتظام، انعقاد چنین پیمانی را موجب تحریکات شدید شوروی بر ضد ایران می‌دانست و چون زیر بار امضای الحاق ایران به پیمان بغداد نرفت، از سمت وزارت امور خارجه برکنار شد.

پس از آن مدتی به‌عنوان وزیر مشاور در دولت باقی ماند و بعد از مدتی به‌عنوان معاون نخست‌وزیر نیز مشغول به کار در کابینه شد. وی پس از آن به شرکت ملی نفت ایران رفت و به جای سهام‌السلطان بیات که فوت کرده بود، به سمت ریاست هیئت‌مدیره و مدیرعاملی شرکت منصوب شد. در زمان حضور وی در شرکت نفت، برخی شرکت‌های ایتالیایی و آمریکایی به حفر چاه‌های اکتشافی نفت، در آب‌های خلیج فارس و در خشکی پرداختند.

اعتراض به سرکوب خرداد ۱۳۴۲

در ماجرای سرکوب ۱۵ خرداد قم و تهران، عبدالله انتظام‌وزیری و حسین علاء که در آن زمان وزارت دربار را به عهده داشت، از وقایع روی داده ابراز ناراحتی کردند. انتظام به همراه گلشائیان به دربار شاه رفت و عزل اسدالله علم را خواستار شد. به همین جهت از رژیم کنار گذاشته شدند. ماروین زونیس، نویسنده کتاب «شکست شاهانه» در این باره می‌نویسد: «در دومین روز شورش و تظاهرات پرده‌انمانی که در جریان عزاداری ماه محرم و به‌دنبال بازداشت آیت‌الله خمینی در ژوئن ۱۹۶۳ روی داد و طی آن خون هزاران نفر به زمین ریخته شد، عالی‌جناب حسین علاء که در آن موقع وزیر دربار شاهنشاهی بود، از عواقب این کار اندیشناک شد و مصلحت آن دید که نگرانی‌های خود را با جمعی از رجال معمر در میان بگذارد. او چند تن از برجسته‌ترین نخبگان سیاسی ایران را که عبدالله انتظام، سردار فاخر حکمت وژنرال مرتضی‌زیدان‌پناه از آن جمله بودند، نزد خود فراخواند و با آنان به مشورت پرداخت. همه آن‌ها متفق‌الرائی بودند که شدت عمل و ریختن خون کسانی که تنها شعارشان اعتراض به‌دستگیری و بازداشت یک راهب مذهبی است، به صلاح اعلی‌حضرت نیست... این چهار خدمتگذار صدیق شاه، برای بیان نظریات خود، به وسیله حسین علاء تقاضای شرفیایی کردند و نگرانی‌های خود را با شاه در میان گذاشتند. جزئیات آن چه در این شرفیایی فری خود داد، فاش نشده، ولی قدر مسلم این است که شاه از این که عده‌ای از خدمتگزاران او، هر چند که هر چهار تن مردان نخبه و برجسته‌ای بودند، به خود اجازه داده‌اند به او درس حکومت بدهند، خشمگین شد و آنان را از پیش خود راند. نتیجه این جسارت برکناری علاء از وزارت دربار، خانه‌نشین شدن انتظام، رئیس شرکت ملی نفت، جلوگیری از تجدید انتخاب سردار فاخر حکمت به نمایندگی و ریاست مجلس و استعفا‌ی ژنرال‌زیدان‌پناه از ریاست بازرسی شاهنشاهی بود.»

در زمان نخست‌وزیری امیرعباس هویدا، به جهت این که نخست‌وزیر در زمان خدمت در شرکت نفت کارمند انتظام‌وزیری بود، عبدالله انتظام از مشاوران هویدا شد. او تا سال ۱۳۵۷ از مشاغل دولتی عزل شد. در این سال شاه اشخاصی را برای نخست‌وزیری در ایام بحرانی در نظر داشت که از جمله این افراد، غلامحسین صدیقی بود؛ او برای اعلام شرایط خود برای نخست‌وزیری، عبدالله انتظام‌وزیری را نیز همراه خود به دربار شاه آورد و به همراه هم طی سه نوبت با شاه ملاقات و گفت‌وگو کردند. ولی بالاخره شاه، شاپور بختیار را به نخست‌وزیری تعیین نمود. پس از آن عبدالله انتظام‌وزیری مجدداً به مدیریت شرکت ملی نفت ایران منصوب شد. در این دوره شاه هر روز حضوراً با آن تلفن با انتظام و دکتر امینی ملاقات و گفت‌وگو می‌نمود و به مشورت با آن‌ها می‌پرداخت.

در تاریخ ۲۳ دی‌ماه ۱۳۵۷ شاهپور بختیار نخست‌وزیر، محمد سجادی و جواد سعید رؤسای دو مجلس، علیقلی اردلان، وزیر دربار، علی‌آبادی، دادستان کل اسبق، محمد وارسته، سیدجلال تهرانی، عبدالله انتظام رئیس شرکت نفت و ارتشبد قره‌باغی، رئیس ستاد به‌عنوان اعضای شورای سلطنت انتخاب شدند. ولی این شورا عمری نداشت و نتوانست جهت جلوگیری از انقلاب اسلامی کاری انجام دهد. عبدالله انتظام‌وزیری در دوم فروردین‌ماه سال ۱۳۶۲ در تهران از دنیا رفت.

دیپلمات‌ها

عارف: ایران در دام جنگ افروزی نتانیاهو نیفتد

«ایران باید با تدبیر و تمامی ملاحظات به‌گونه‌ای عمل کند که در دام جنگ‌افروزی نتانیاهو نیفتد.» به گزارش ایسنا، محمدرضا عارف، با بیان این مطلب، در جریان سفر به یزد در دیدار با جمعی از نخبگان، فعالان سیاسی و مدیران سابق این استان با اشاره به حمله رژیم صهیونیستی به کنسولگری ایران در دمشق و تسلیت شهدات جمعی از فرماندهان سپاه پاسداران گفت: دولت نتانیاهو به خاطر انبوه مشکلاتی که با آن دست به گریبان است، راهی برای خود جز جنگ‌افروزی در منطقه نمی‌بیند و به همین دلیل جمهوری اسلامی ایران باید با تدبیر و تمامی ملاحظات به‌گونه‌ای عمل کند که در دام جنگ‌افروزی نتانیاهو نیفتد. وی با اشاره به فشار افکار عمومی به دولت نتانیاهو، تصریح کرد: دولت‌مردان غربی به خاطر اینکه مردم کشورشان علیه اسرائیل دائماً تظاهرات می‌کنند، تحت فشار هستند و رویکردشان نسبت به نتانیاهو در حال تغییر است. تمام تلاش مسئولان باید این باشد که کشور در ورطه جنگ نیفتد؛ چراکه هنوز بعد از گذشت سال‌ها از پایان جنگ تحمیلی همچنان در حال پرداخت هزینه‌های مالی و معنوی آن هستیم و به همین دلیل مسئولان نباید تحت تأثیر تندروهایی در داخل کشور قرار بگیرند که خود هیچ نقشی در ۸ سال جنگ تحمیلی نداشتند و با القبای جنگ هم‌آشنایی ندارند. وی بر ضرورت وحدت و همدلی در داخل کشور در شرایط خطری فعلی تأکید کرد و گفت: تجربه تاریخی ثابت کرده است هرگاه بین مردم و مسئولان و آحاد ملت وحدت و وفاق حاکم بود، توانستیم دست برتر را در معادلات منطقه‌ای داشته باشیم. عارف در ادامه خاطر نشان کرد: این تلفی در بین افکار عمومی شکل گرفته است که مسئولان مردم را فقط برای حضور در مناسبت‌ها و مشت‌های گره کرده می‌خواهند در حالی که این مشت‌های گره کرده باید باز شوند و دست برادری و همدلی به هم داده شود. وی با انتقاد از محور قرار گرفتن برخی مسائل حاشیه‌ای در کشور، گفت: جای تأسّف است در حالی که مردم با مشکلات عدیده معیشتی روبه‌رو هستند، برخی مسائل غیرضرور در اولویت قرار می‌گیرند و باعث رودررویی مردم با یکدیگر می‌شوند.

ابهام در تمدید معافیت تحریم‌های هسته‌ای

متیو میلر، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، در پی انتقادات معافیت‌های تحریمی ایران در چارچوب برجام اعلام کرد که واشنگتن در حال بررسی روند معافیت‌های تحریمی ایران است. به گزارش ایرنا، تازمانی محافظه‌کار واشنگتن فری بیکن روز جمعه به وقت محلی اعلام کرد: دولت جو بایدن معافیت‌های تحریمی را که به ایران اجازه می‌دهد در چارچوب برجام وارد همکاری‌های هسته‌ای با طرف‌های بین‌المللی شود، تمدید نکرده است. دولت بایدن اجازه داده است که مجموعه‌ای از معافیت‌های تحریمی که به ایران و روسیه اجازه می‌دهد، همکاری مشترک داشته باشند، منقضی شود اما به اجرای آن تحریم‌ها متعهد نمی‌شود. واشنگتن آخرین بار آگوست ۲۰۲۳ این معافیت‌ها را تا ابتدای سال ۲۰۲۴ تمدید کرده بود و این معافیت‌ها اکنون منقضی شده‌اند. متیومیلر، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، درباره علت منقضی شدن این معافیت‌های تحریمی حرفی نزد اما به واشنگتن فری بیکن گفت که مقامات همچنان «در حال بررسی معافیت‌ها به‌عنوان بخشی از روند بررسی منظم هستند» و اظهار نظر عمومی پس از تصمیم‌گیری به‌عنوان بخشی از آن بررسی ارائه خواهد شد. معافیت‌های تحریمی ایران در چارچوب برجام صادر می‌شود و دولت‌های آمریکا هر ۶ ماه موظف به تمدید آن بوده‌اند.